

Kameelhalsvliegen... gevleugelde naalden

Tekst: Vera de Visser, KAD

Zoals u gewend bent van deze rubriek introduceren wij ook deze keer weer een bijzondere diersoort die interessant is om te leren kennen. Een insect of ander (plaag)dier dat lijkt op de algemene soorten waar men in onze branche vaak mee te maken heeft, maar voor de oplettende toeschouwer toch een ander uiterlijk of gedrag blijkt te hebben. Of juist een insect dat uniek is in zijn soort. Deze keer: hoeveel bulten heeft een kameelhalsvlieg, één of twee?

Voorkeur voor fris klimaat

Het antwoord is helaas: geen. Het aantal overeenkomsten tussen het 'schip van de woestijn' en deze insectenorde is sowieso vrij mager. Kameelhalsvliegen zijn carnivooren en houden opmerkelijk genoeg niet zo van warmte; als ze al voorkomen in warmere regio's dan houden ze zich voornamelijk op in hoger gelegen gebieden. De larven van de kameelhalsvlieg hebben namelijk een korte koudeperiode nodig om te kunnen verpoppen. De Engelsen hebben wat dat betreft een beter passende naam aan deze insecten gegeven: *snakeflies*.

Vliegende naalden

Kameelhalsvliegen zijn te herkennen aan de bijzonder lange smalle hals, het slanke

lichaam en de grote dooraderde vleugels. Ook de vertaling van de wetenschappelijke naam van de orde geeft een goede aanwijzing hoe deze insecten eruitzien: Raphidioptera betekent letterlijk 'gevleugelde naald'. Het is een orde van bescheiden grootte met vrij weinig soorten, maar wel een erg bijzondere. Kameelhalsvliegen worden namelijk beschouwd als levende fossielen, omdat ze al miljoenen jaren bestaan en sinds de tijd van de dinosauriërs vrijwel onveranderd zijn gebleven qua uiterlijk. Een kleine, maar succesvolle groep insectensoorten dus.

Specifieke vleugels

De naar verhouding vrij grote kaken van kameelhalsvliegen verraden dat het echte

rovers zijn. Kameelhalsvliegen eten voornamelijk larven en volwassen insecten zoals bladluizen, maar ook stuifmeel. Daardoor zijn ze vaak te vinden in boomgaarden en bosrijke gebieden. In Nederland zijn ze echter zeldzaam: in heel 2018 zijn er zeventien exemplaren waargenomen. De larven ontwikkelen in de grond en onder boombast en leven daar ook van andere insecten. Verder is de biologie van kameelhalsvliegen nog niet uitgebreid onderzocht. Het determineren gebeurt voornamelijk aan de hand van het uiterlijk van de vleugels. Zoals bij wel meer insecten (bijvoorbeeld bij libellen) is daarop een specifieke gekleurde vlek te zien, ook wel pterostigma of vleugelcel genoemd. Samen met het dooraderingspatroon van de vleugels is daarmee de juiste soort te herleiden.

Het spreekt voor zich dat de vondst van een dergelijk zeldzaam insect niet om maatregelen in de vorm van een bestrijding vraagt. De kans dat ze zich binnenshuis begeven is zelfs verwaarloosbaar. Dus denkt u er eentje buiten te zien, maak er een foto van en zet die op waarneming.nl. U zult er andere insectenliefhebbers blij mee maken. ●

De naar verhouding vrij grote kaken van kameelhalsvliegen verraden dat het echte rovers zijn. Foto: Luc Coekaerts

Aan de hand van de vleugelcel en het dooraderingspatroon van de vleugels is de juiste soort te bepalen. Op deze foto *Dichrostigma flavipes*. Foto: Beentree (CC BY-SA 3.0)